

30 Οκτωβρίου, 1995

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΑ ΣΑΒΒΙΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (ΑΡ. 2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 723/93)

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Μονάδες — Αύξηση μονάδων από την Ε.Ε.Υ. — Αιτιολογία — Πορίσματα της **Πιπερίδης κ.ά. v. Δημοκρατίας** — Εφαρμογή τους και στην κριθείσα περίπτωση — Η αύξηση των μονάδων ανατιολόγητη.

5

[Πέραν των ανωτέρων τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβάζεται ως σύνολο.]

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Πιπερίδης κ.ά. v. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 134,

15

Σαββίδου v. Ε.Ε.Υ. (1995) 4 Α.Α.Δ. 700,

Νικολάου v. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 1666,

Καρατζή v. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 1959.

20

Προσφυγή.

25

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προήχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης από 1.9.1993,

αντί της αιτήτριας.

I. Νικολάου, για την Αιτήτρια.

*E. Νικολαΐδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' 5
ων η αίτηση.*

M. Παπαπέτρου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult. 10

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια με την προσφυγή της αυτή προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (ΕΕΥ), με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος Ιωάννης Κωνσταντίνου στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης από 1.9.93. 15

Βασικό επιχείρημα του δικηγόρου της αιτήτριας για ακύρωση της επίδικης απόφασης ήταν ότι η απόφαση της ΕΕΥ για παροχή πρόσθετων μονάδων δυνάμει του άρθρου 35B(10)(β) του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 όπως έχει τροποποιηθεί (Ν.10/69) ήταν αναιτιολόγητη. Ο δικηγόρος της αιτήτριας έχει αναφερθεί και σε άλλους λόγους ακυρότητας που κατά την άποψη του επιβάλλουν την ακύρωση της επίδικης απόφασης, τους οποίους όμως δεν θα εξετάσω επειδή κρίνω ότι το αποτέλεσμα της προσφυγής προδιαγράφεται από τον πιο πάνω αναφερθέντα ισχυρισμό για έλλειψη αιτιολογίας. 20 25

Η αιτήτρια με βάση την αριθμητική αποτίμηση των κριτηρίων της αξίας των προσόντων και της αρχαιότητας, κατατάγηκε από τη Συμβουλευτική Επιτροπή πιο ψηλά στον προκαταρκτικό κατάλογο απ' ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Η αιτήτρια εξασφάλισε σύνολο μονάδων 205,47 σε αντίθεση με το ενδιαφερόμενο μέρος που πήρε 204,25. 30 35

Η ΕΕΥ δέχθηκε σε προσωπική συνέντευξη τους υποψηφίους, κατά την οποία ο Επιθεωρητής Α Μέσης Εκπαίδευσης αξιολόγησε την απόδοση της αιτήτριας και του ενδιαφερομένου μέρους ως πάρα πολύ καλή. Η ΕΕΥ έκρινε ότι η απόδοση της αιτήτριας κατά τις συνεντεύξεις δικαιολογούσε το χαρακτηρισμό "καλή" και του ενδιαφερομένου μέρους "πολύ καλή". Στη συνέχεια η ΕΕΥ προχώρησε στην αύξηση των μονάδων των υποψηφίων, με αποτέλεσμα η αιτήτρια να υποσκελισθεί από το ενδιαφερόμενο μέρος, στο οποίο δόθηκαν τρεις μονάδες ανεβάζοντας το σύνολο 40

λο του στις 207,25, ενώ στην αιτήτρια παραχωρήθηκαν 1,50 μονάδες ανεβάζοντας το σύνολο των μονάδων της στις 206,97. Η αιτιολογία που δόθηκε από την ΕΕΥ για την αύξηση των μονάδων, όπως αυτή εκτίθεται στα πρακτικά ημερ. 22.6.93, (Παράρ-

5 τημα Ε στην Ένσταση) είναι η ακόλουθη:

"Στη συνέχεια η Επιτροπή αφού μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των φακέλων αυτών, καθώς και την εντύπωση που αποκόμισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις όπως φαίνεται πιο πάνω, αποφασίζει σύμφωνα με το άρθρο 35B(10)β) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 έως (αρ.6) του 1992, να αυξήσει τις μονάδες των υποψηφίων ως αποτέλεσμα της εκτίμησης των στοιχείων αυτών ως εξής:"

10

15

Στη συνέχεια ακολουθούν τα ονόματα των υποψηφίων, οι πρόσθετες μονάδες που παραχωρήθηκαν στον καθένα, όπως επίσης και το σύνολο των μονάδων που εξασφάλισε ο κάθε υποψήφιος. Με βάση το σύνολο των μονάδων η ΕΕΥ αποφάσισε να προσφέρει προαγωγή σε 6 υποψηφίους, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν και το ενδιαφερόμενο μέρος, οι οποίοι είχαν συγκεντρώσει και τις περισσότερες μονάδες.

20

Η απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Παύλος Πιπερίδης και Άλλοι v. Δημοκρατίας** (1995) 3 Α.Α.Δ. 134, την οποία επικαλέστηκε ο δικηγόρος της αιτήτριας κατά το στάδιο των διευκρινίσεων, είναι καθοριστική για την έκβαση της παρούσας προσφυγής. Πέραν της πιο πάνω αναφερθείσας απόφασης της Ολομέλειας, το θέμα απασχόλησε πρωτόδικα και άλλους Δικαστές, οι οποίοι έχουν ακολουθήσει την πιο πάνω απόφαση της Ολομέλειας (βλ. σχετικά **Χαραλαμπία Σαββίδου v. ΕΕΥ** (1995) 4 Α.Α.Δ. 700, **Παναγιώτης Νικολάου v. Δημοκρατίας** (1995) 4 Α.Α.Δ. 1666 και **Κυριακή Καρατζή v. Δημοκρατίας** (1995) 4 Α.Α.Δ. 1959).

25

30

35

Στην απόφαση της Ολομέλειας **Παύλος Πιπερίδης** (ανωτέρω), ακριβώς όμοια με την παρούσα αιτιολογία, κρίθηκε ότι δεν συνιστούσε αιτιολογία με βάση το νόμο και οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ακυρώθηκαν. Το σχετικό απόσπασμα από την απόφαση του Δικαστηρίου έχει ως ακολούθως:

40

"Ο Νόμος καθορίζει τους παράγοντες βάσει των οποίων είναι επιτρεπτό να παραχωρηθούν πρόσθετες μονάδες. Αυτοί εί-

ναι η εντύπωση που απεκόμισε η ΕΕΥ από τις προσωπικές συ-
 νεντεύξεις, και το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλλων
 και των Φακέλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων. Η απόφαση
 της ΕΕΥ περιορίζεται στην αναγραφή, που εν προκειμένω
 απολήγει να είναι αχρείαστη επανάληψη, των παραγόντων
 που ήδη καθορίζει ο Νόμος. Αυτό δεν είναι αιτιολογία. Παρα-
 μένει εντελώς άγνωστος ο συλλογισμός. Δεν γνωρίζουμε ποι-
 ές μονάδες δόθηκαν με αναφορά στη συνέντευξη και ποιες με
 αναφορά στους φακέλους και στις Εκθέσεις και γιατί. Επι-
 σημαίνουμε εδώ πως η απόφαση περιέχει διαφοροποιήσεις
 ακόμα και σε εκατοστά της μονάδας. Η ΕΕΥ αναφέρει πως
 έλαβε υπόψη και τους Φακέλους και τις Εκθέσεις αλλά δεν
 γνωρίζουμε τι από τις Εκθέσεις και τι από τους Φακέλους δια-
 δραμάτισε τον ένα ή τον άλλο ρόλο. Όπως έχουν τα πράγμα-
 τα ο δικαστικός έλεγχος είναι εντελώς αδύνατος. Όσα αναφέ-
 ρονται στην απόφαση θα μπορούσαν να ταιριάζουν σε κάθε
 υπόθεση, όπως άλλωστε καταφαίνεται και από το γεγονός ότι
 συνιστούν την ενιαία βάση για την προσθήκη που ακολούθησε
 ως προς τον κάθε ένα από τους υποψηφίους."

5

10

15

20

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω κρίνω ότι και στην υπό κρίση
 προσφυγή η απόφαση για παροχή πρόσθετων μονάδων είναι
 ανατιολόγητη κατά παράβαση του άρθρου 35B(10)(β) του νό-
 μου και κατά συνέπεια καθίσταται ανέφικτος ο δικαστικός έλεγ-
 χος. Εν όψει της κατάληξης μου αυτής δεν θα εξετάσω τους άλ-
 λους λόγους ακυρότητας που προβλήθηκαν.

25

Η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.
 Επιδικάζονται έξοδα υπέρ της αιτήτριας.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.